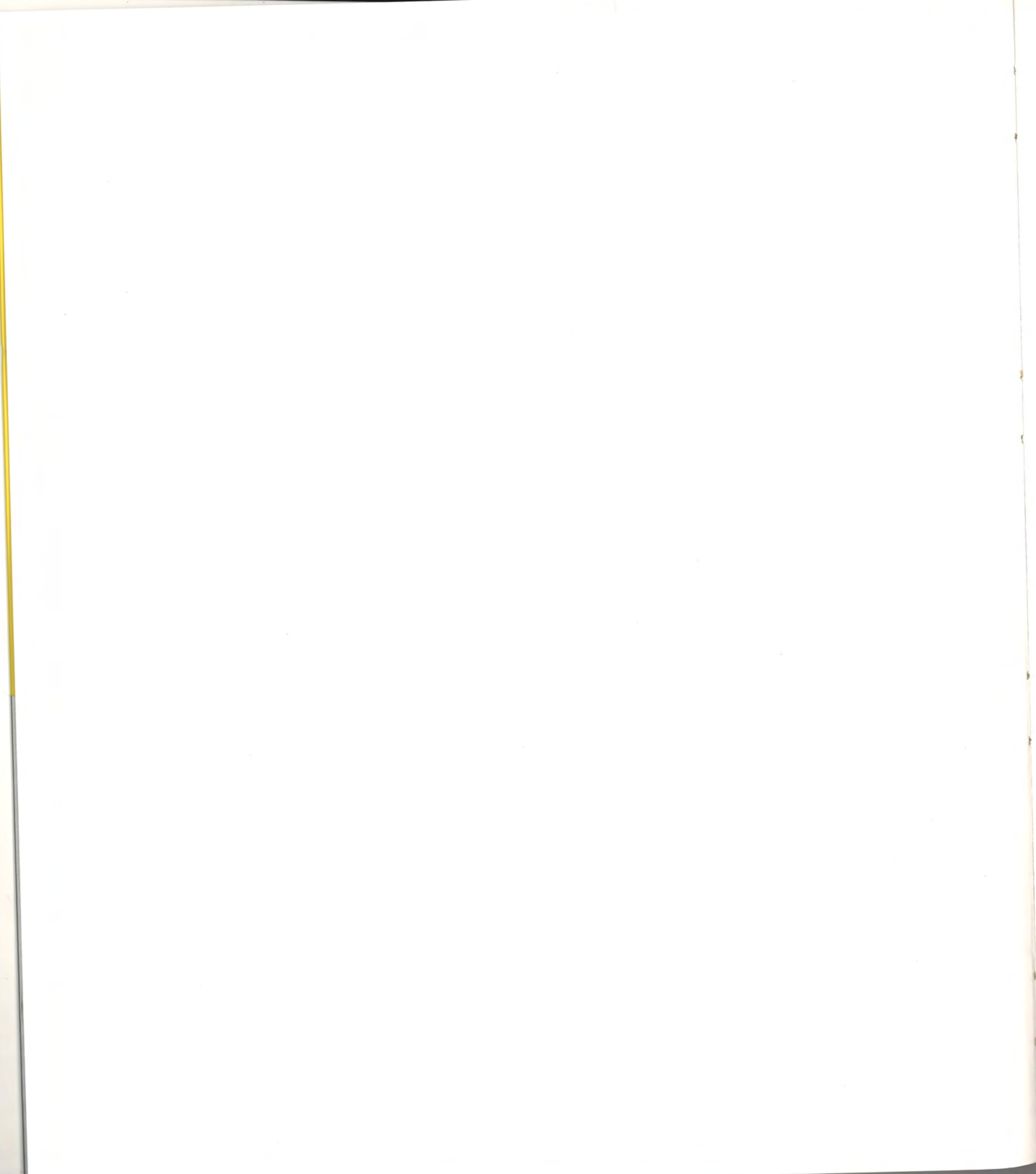

ceràmica hàbitat

Ceràmica a l'equipament urbà
Ceramics as part of urban amenities
Cerámica en el equipamiento urbano

ceràmica·hàbitat

Del 26 de maig
al 30 de juny de 1992

Sala municipal d'exposicions «Lonja de Pescados»
Alacant

ORGANITZEN / ORGANIZATION / ORGANIZAN

Centre d'Art i Comunicació Visual «Eusebi Sempere»
Institut de Cultura «Juan Gil-Albert»
Diputació d'Alacant

Ajuntament d'Alacant. Regidoria de Cultura

Institut de Promoció Ceràmica. Diputació de Castelló

CATÀLEG / CATALOGUE / CATÁLOGO

Disseny gràfic i direcció editorial

Marina Vilageliu

Fotocomposició

Carrera Edició, S.L.

Fotogravació

Cromoarte

Impressió

Alsograf, S.A.

Coberta

Paviment «Vivratzo» de la casa Escofet. Plà de l'Os. La Rambla, Barcelona

Joan Miró, 1976

Fotografia: Pilar Aymerich

Traducció del castellà al valencià de la presentació

Servei Tècnic de Normalització Lingüística de la Universitat d'Alacant

Selecció, coordinació i textos del catàleg

Josep Lluís Porcar

Traducció del castellà a l'anglès

Mercedes Martín, Mar Romeo, Miguel Angel Serra

Traducció del castellà al valencià

Joan Damià Bautista

Fotografies

- De l'obra d'Arcadi Blasco: Arxiu Arcadi Blasco, Pascual Mercé
- De l'obra de Claudi Casanovas: Josep M. Oliveras
- De l'obra d'Elena Colmeiro: Arxiu E. Colmeiro, Xulio Correa, Pascual Mercé (obra del Museu «González Martí»)
- De l'obra d'Angel Garraza: Arxiu A. Garraza, Céramo Espacio 40, Pascual Mercé (mural Seguros «La Polar», Barcelona)
- De l'obra de Madola: Arxiu Madola, Martí Gasull & Pau Giralt, Pascual Mercé
- De l'obra d'Enric Mestre: Arxiu E. Mestre, Pascual Mercé
- De l'obra de Manolo Safont: Arxiu M. Safont (mural de Babahoyo, Equador), Pascual Mercé
- De l'obra de Xavier Toubes: Arxiu Xavier Toubes

Dipòsit legal: B. 19001-92

EXPOSICIÓ / EXHIBITION / EXPOSICIÓN

Coordinació

Arcadi Blasco

Josep Lluís Porcar

Carlos Mateo

José A. Martínez Bernicola

Muntatge

José R. Navarro Vera, Luis Guillén

Realització muntatge

Tallers municipals

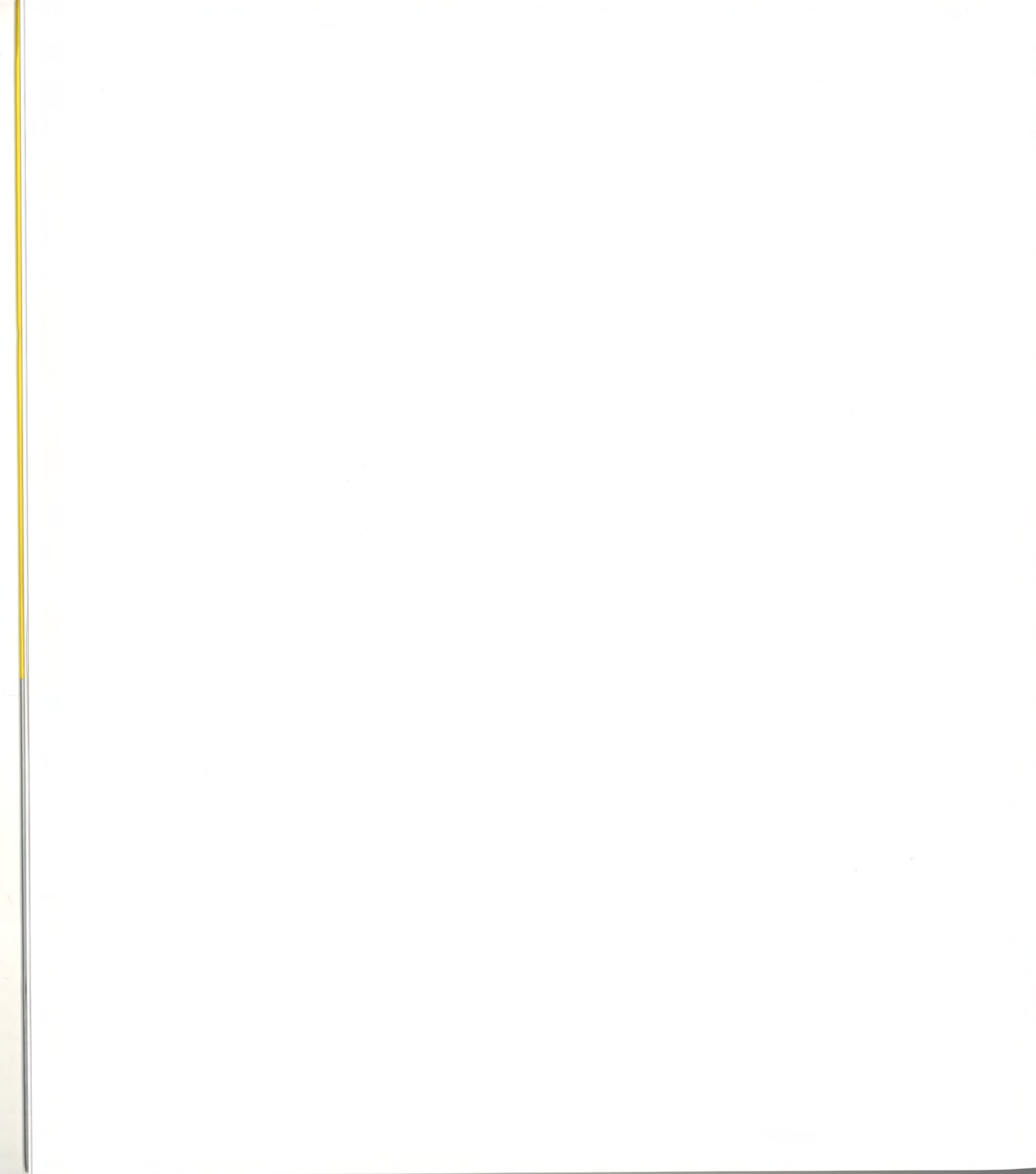

Banc al Parc Güell.
Barcelona.
Antoni Gaudí.
1900-1914.
(Foto: Sergio Dahó)

PRESENTACIÓ

PRESENTATION

PRESENTACIÓN

A instàncies de l'Institut de Promoció Ceràmica de la Diputació de Castelló, arriba a Alacant l'exposició «Ceràmica/Hàbitat, ceràmica en l'arquitectura i mobiliari urbà», una iniciativa inèdita al nostre País.

Aquesta nova exposició està dedicada a l'aplicació de la ceràmica en l'arquitectura i els espais urbans i compta amb la participació de ceramistes de la talla d'Arcadi Blasco, Claudi Casanovas, Elena Colmeiro, Àngel Garraza, Madola, Enric Mestre, Manuel Safont i Xavier Toubes. Com a centre preocupat pel foment de les arts plàstiques i l'arquitectura, l'Institut de Cultura Juan Gil-Albert es complau d'haver acollit en el Departament d'Art i Comunicació Visual Eusebi Sempere aquesta exposició tan interessant per a unes comarques de tan àmplia tradició ceramística.

L'espai urbà i les perspectives òptiques de les quals depèn, i molt, aquest tipus d'expressió plàstica exigien una sala de grans dimensions que permetera la visualització llunyana i des de tots els angles i no negara l'acció mútua espai-obra. L'antiga —i

The exhibition «Pottery/Habitat, Pottery in Architecture and Urban furniture», a completely new experience in our country, arrives in Alicante thanks to the «Pottery Promotion Institute» that belongs to the «Excelentísima Diputación de Castellón».

The Culture Institute «Juan Gil-Albert», a centre interested in promoting Plastic Arts and Architecture, and its Art and Visual Department, «Eusebio Sempere», are pleased to bring this idea to Alicante, a province with such a massive pottery tradition. This new exhibition is dedicated to the pottery application to Architecture and urban spaces. Spanish potters as important as Arcadi Blasco, Claudi Casanovas, Elena Colmeiro, Angel Garraza, Madola, Enric Mestre, Manuel Safont, and Xavier Toubes are taking part in it.

A large dimensions room that allowed a distant view from all the corners and that did not deny the interaction between spaces and pieces, because of the urban space

A instancias del Instituto de Promoción Cerámica de la Excelentísima Diputación Provincial de Castellón, llega a Alicante la exposición «Cerámica/Hábitat, Cerámica en la arquitectura y mobiliario urbano»; una iniciativa inédita en nuestro país.

Esta nueva exposición está dedicada a la aplicación cerámica en la arquitectura y espacios urbanos con la participación de ceramistas españoles de la talla de Arcadi Blasco, Claudi Casanovas, Elena Colmeiro, Angel Garraza, Madola, Enric Mestre, Manuel Safont y Xavier Toubes. Como centros preocupados por el fomento de las artes plásticas y la arquitectura, el Instituto de Cultura Juan Gil-Albert en su Departamento de Arte y Comunicación Visual «Eusebio Sempere» y la Concejalía de Cultura del Ayuntamiento de Alicante, se complacen de haber recogido el relevo de esta idea, en una provincia de tan amplia tradición cerámica.

El espacio urbano y las perspectivas ópticas de las que depende, en mucho, este tipo de expresión plástica, precisaban de una sala de grandes dimensiones que permitiera la visualización lejana y desde todos los ángulos y no negara la acción mu-

ara nova— Llotja del Peix d'Alacant prometia ser el lloc idoni per a aquesta exposició. Ceràmica i arquitectura quasi des dels seus orígens respectius van unides: la tàpia i la tova van figurar entre els elements constructius que van propiciar-ne el creixement. La intervenció del ceramista en l'entorn urbà ha estat constant en diverses èpoques i estils —recordem només la importància de la ceràmica en l'arquitectura islàmica, la mudèjar, el modernisme, etc.—, abocant a la ciutat el calor i el color que necessitava per a ser més confortable.

La ceràmica aplicada a l'arquitectura i l'espai urbà va nàixer com un mode de lluita personal dels ceramistes contra les brutals lleis de l'especulació urbanística i la despersonalització dels nostres àmbits propers. El carrer s'ha convertit, al món modern, en l'espai anònim i gelat de brusca transició, allunyat del lloc de comunicació social i prolongació de la casa d'èpoques precedents. Grisos edificis fan escórrer la nostra mirada en un ràpid pas que no adverteix el canvi d'un carrer a un altre. Únicament

and optical perspective this kind of plastic expression uses, was needed. Our old, and now remodeled «Lonja de Pescados» looked the right place for it.

Pottery and Architecture are joined from the beginning. adobe walls and sun-dried bricks are the elements that made them grow faster. Potters taking part in urban space have always existed —let's see the importance that pottery has in Muslim, Hebrew and Modernist Architecture, giving to the cities those colours that made them more comfortable.

Pottery, a kind of artistic expression applied to Architecture and to urban space, was born as the way potters had to fight against urban speculation laws and depersonalization in our close places. Streets have become cold and anonymous places far away from social communication places and homes extension they used to be in the past. Grey buildings make us being unable to distinguish from one street to

tu espacio-obra. Nuestra antigua, ahora nueva, Lonja de Pescados, prometía ser el lugar idóneo para esta exposición.

Cerámica y arquitectura, casi desde sus respectivos orígenes, van unidas; el tapial y el ladrillo de adobe figuraron entre los elementos constructivos que configuraron su crecimiento. La intervención del ceramista en el entorno urbano ha sido constante en diversas épocas y estilos —recordemos la importancia de la cerámica en la arquitectura islámica, el mudéjar, el modernismo, etc—, vertiendo en la ciudad el calor y el color que la hacían más confortable.

La cerámica aplicada a la arquitectura y el espacio urbano se conforma en la actualidad como un personal modo de lucha de los ceramistas contra las brutales leyes de la especulación urbanística y la despersonalización de nuestros ámbitos cercanos. La calle se ha convertido en el mundo moderno, en espacio anónimo y frío, de brusca transición, alejado del lugar de comunicación social y prolongación del hogar de épocas precedentes. Grises edificios hacen escurrir nuestra mirada en un rá-

el roig, el taronja i el verd dels semàfors altera el nostre ritme físic, mentre que els esperits i els intel·lectes prescindeixen de les masses que ens envolten. El color viu de la ceràmica vidriada, la llum blanca mediterrània absorbida per un fang fet forma, trenquen la monotonia oferida a la mirada moderna, aconseguint la personalització de l'entorn urbà.

Reunir en un mateix espai les propostes urbanes de destacats ceramistes suposa un repte i un risc que assumim i que, no cap dubte, motivarà discrepàncies. La nostra intenció és que aquestes discrepàncies siguin positives i així contribuir a que s'entenga un aspecte important de la cultura: l'art formant part de la vida de l'individu, envoltant-lo en el recorregut de la ciutat i no tancat en temples per a iniciats.

another one. Red, orange and green in traffic-lights are the only things that disturb our physical rhythm. Vivid colours in stained glass pottery and Mediterranean white light break the dreariness in modern life and get a personalized urban place. Getting urban proposals from the most important Spanish potters is very risky. We accept it although it may cause different points of view and we wish the exhibition contributes to understand that cultural aspect: Art takes part in people's life, going with them while living, and it must not be hidden just for cultivated ones.

vido paso que no advierte el cambio de una calle a otra. Únicamente el rojo, naranja y verde de los semáforos altera nuestro ritmo físico, mientras los espíritus e intelectos prescinden de las masas que nos rodean. El color vivo de la cerámica vidriada, la luz blanca mediterránea absorbida por un barro hecho forma, rompen la monotonía ofrecida a la mirada moderna, logrando la personalización del entorno urbano. Reunir en un mismo espacio propuestas urbanas de destacados ceramistas entraña un reto y un riesgo que asumimos y que, no cabe duda, motivará discrepancias, queremos suponer que positivas en su intención, con lo que, deseamos, se contribuya a entender un aspecto importante de la cultura: el arte formando parte de la vida del individuo, rodeando su caminar, y no encerrado en templos para iniciados.

Elena Colmeiro

Sempre m'han atret les indústries de materials ceràmics. Vaig tenir la sort que la casa Norton em proporcionà els elements que m'interessaven. Són els que he utilitzat en les construccions que presente en aquesta exposició.

Hi ha una dinàmica a l'hora de realitzar el treball, amb motivacions moltes vegades molt complexes, que impedeixen reflectir allò que tantes vegades pense de les possibilitats que aquestes formes industrials em suggereixen.

És una acumulació d'idees que s'amunteguen i sorgeixen més de pressa de la seua execució en el temps.

No m'és possible fer cap anàlisi, cap descripció de l'obra, ni ho intente, ni sent tampoc la necessitat de fer-ho.

I was always attracted to the ceramic material industries. I was lucky that The Norton trademark provided me with all the materials I was interested in. These are the materials I used to create the works I have gathered for this exhibition.

There is always a special dynamic at the time you start a work. Sometimes, there are very complex motivations that prevent me from creating what I would like to do. It is an accumulation of ideas rushing out so quickly that you have no time to carry them out.

It is not possible for me to analyze or to describe my work. To be honest, I feel I have no need of it.

Siempre me atrajeron las industrias de materiales cerámicos. Tuve la suerte de que la casa Norton me proporcionara los elementos que me interesaban. Son los que utilicé en las construcciones que presento en esta exposición.

Hay una dinámica a la hora de realizar el trabajo, con motivaciones muchas veces muy complejas que me impiden reflejar lo que tantas veces pienso de las posibilidades que estas formas industriales me sugieren.

Es una acumulación de ideas que se agolpan y surgen más deprisa de lo que el tiempo permite realizarlas.

No me es posible hacer un análisis, una descripción de la obra, ni lo intento ni siento la necesidad de ello.

Elena Colmeiro

Exposicions individuals Individual exhibitions Exposiciones individuales

1954 Galería Müller, Buenos Aires. 1955 Sala Fraga, Vigo. 1962 Ateneo, Madrid. 1968 Galería Internacional, Brussel·les. 1969 Nouvelles Images, la Haia. 1970 Dirección General de Bellas Artes, Madrid. 1973 Caja de Ahorros, Vigo. 1981 Galería Citania, Santiago de Compostella; Galería Castro, la Corunya. 1985 Casa de Cultura Ayuntamiento, Vigo. 1986 Museu de Ceràmica, Barcelona. 1988 Galería Tavira, Bilbao. 1990 Galería Lepina, Vigo. 1991 Galería Aele, Madrid.

Obra a museus i colleccions Work in museums and collections Obra en museos y colecciones

Museo Español de Arte Contemporáneo, Madrid. Museo de Faenza. Mills College de Oakland, California. Museo de Castrelos, Vigo. Aeroport, Santiago de Compostella. Museu de Ceràmica, Barcelona. Museu Ariana, Ginebra. Museo de Pontevedra. Museo de la Coruña. Parador Nacional de Cádiz. Oficines d'Informació i Turisme, Londres i Brussel·les. Mural, Aeroport de Santiago de Compostella. Escultura Autopista del Atlàntico, la Corunya.

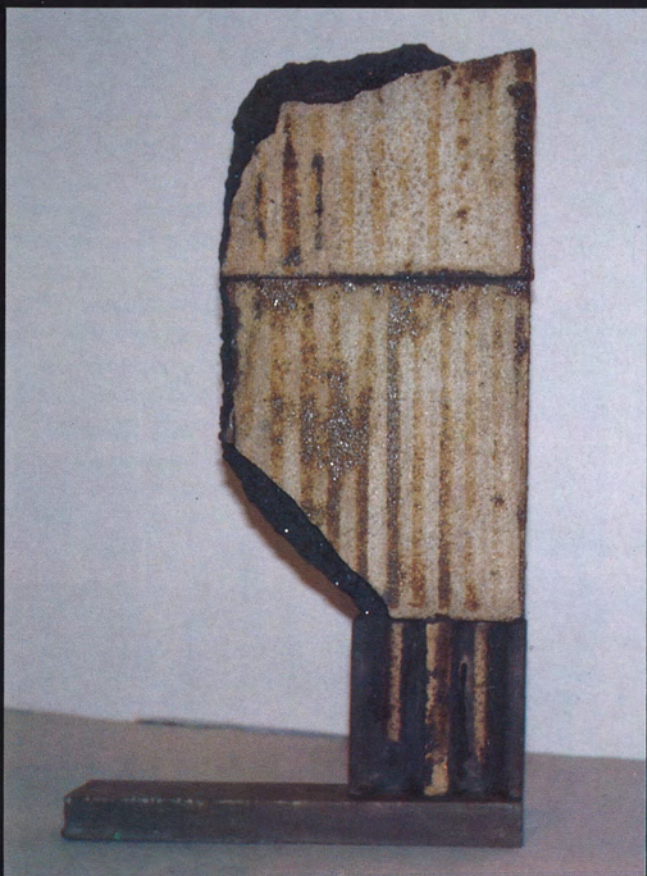
14 Mural. 1980-1981. Aeroport de Santiago de Compostella.

Escultura. 1975. Refractari amb òxids. Coccíó 1250-1300 °C. 150x70x60 cm. Museu Nacional de Ceràmica González Martí. València.

13 Escultura. 1988-1989. Autopista de Galícia.

15

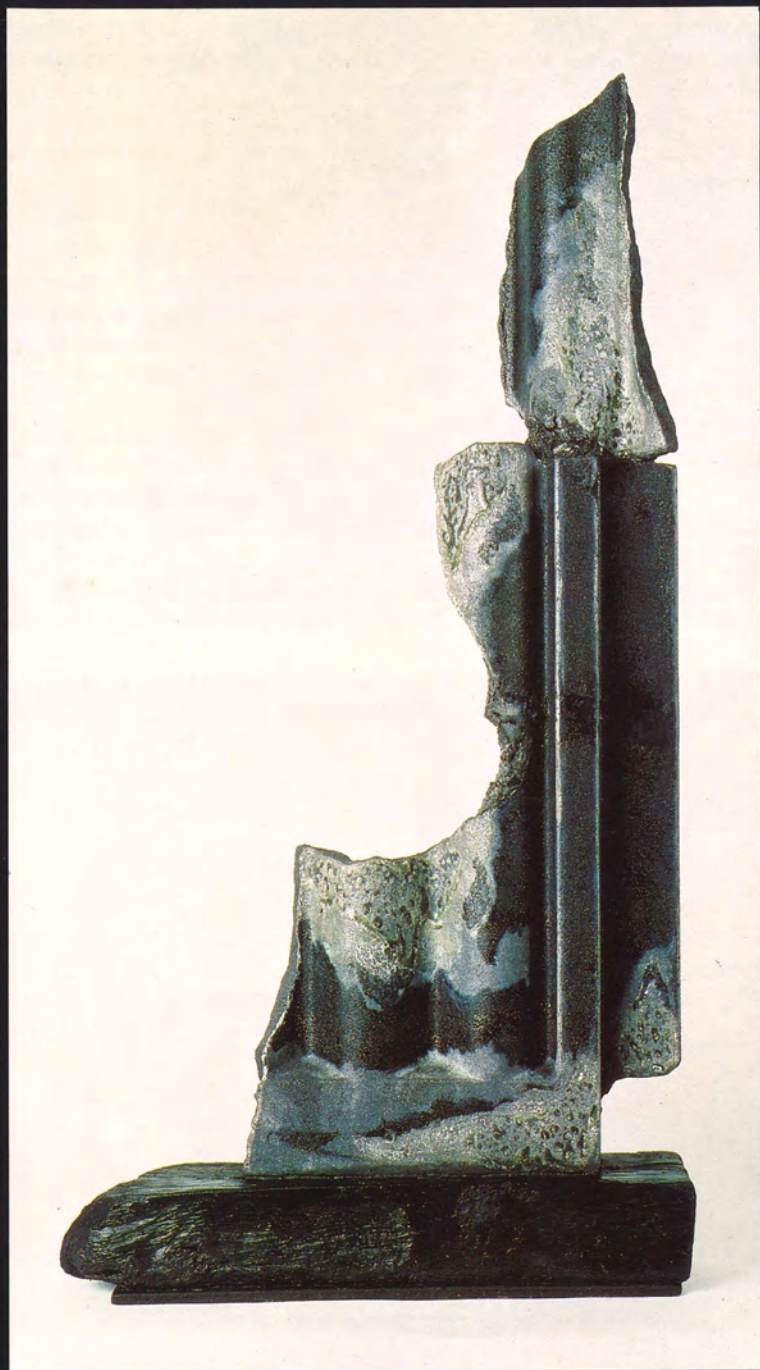
16

17

18

19

